Р Е Ш Е Н И Е
№ 2979

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **597** по описа за **2014** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано по жалба на инж. Д. А. Д., бивш управител на ликвидирано и заличено дружество [фирма] срещу решение от 21.11.2013г. на 94 състав на СРС по нахд 22866/2012г., с което е потвърдено наказателно постановление № F012933 от 05.11.2012 г., издадено от директор на офис „Изток“ при ТД на НАП-С.. С наказателното постановление на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 261 от ЗКПО, тъй като не е подадена в срок данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО от данъчно задълженото лице [фирма] за 2011г.

Касаторът излага оплакване за неправилност на решението, тъй като не е взето предвид, че дружеството е било в процес на заличаване, не е извършвало дейност, не е съобразен чл.92, ал.4 от ЗКПО.

Ответникът по касация - ТД на НАП-С., счита касационната жалба за неоснователна, иска да бъде оставено в сила обжалваното решение като правилно.

Прокурорът предлага съдът да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с доказателствата по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество,

жалбата е основателна.
От представените пред районния съд доказателства се установяват следните факти:
Касаторът [фирма] е подал декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО за 2011г. на 14.08.2012г., при законоустановен срок за това до 02.04.2012г. При подаването на декларацията в офис „Изток на ТД на НАП С. от орган по приходите е съставен АУАН, връчен на управителя Д. Д.. С уведомление от 11.07.2011г. дружеството уведомило НАП за намерението си за предстоящо подаване н азаявление за подлежащо вписване на обстоятелство пред А. – прекратяване на юридическо лице. На 05.11.2012г. е издадено НП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 261 от ЗКПО, тъй като не е подадена в срок данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО.
От правна страна въззивният съд е намерил, че НП е законосъобразно издадено – от компетентни органи, при спазване на процедурата, за осъществено административно нарушение, при правилно определен размер на санкцията, в минимален размер. По отношение на доводите, че дружеството не е извършвало дейност и че дейността му е била прекратена, въззивният съд ги е намерил за неоснователни, като се е позовал на чл.158 от ЗКПО. Съгласно тази разпоредба при прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност за периода до заличаването му данъчно задълженото лице изпълнява задълженията си по общия ред на този закон и при спазване изискванията на тази глава. Приел, е че заличаването е в края на 2012г. и до този момент дружеството е следвало да изпълнява задълженията си по ЗКПО.
Пред касационната инстанция касаторът представя справка от публичния търговски регистър, от която е видно вписване на заличаване на [фирма] на 01.10.2012г. При служебна проверка на съда в публичния търговски регистър се потвърждава заличаването на тази дата, а също и че подалото жалбата физическо лице Д. А. Д. е било вписано като ликвидатор, което обуславя легитимация да подаде жалба срещу НП.
Касационната инстанция намери решението на СРС за неправилно. В случая към датата на издаване на НП 05.11.2012г. не е съществувал правен субект [фирма], тъй като е заличен като търговец на 01.10.2012г. Поради това не е съществувал субект, спрямо когото да бъде реализирана административнонаказателната отговорност, няма към тази дата юридическо лице [фирма], на което да бъде наложена имуществена санкция по чл.261 от ЗКПО. Поради това НП е незаконосъобразно издадено и СРС неправилно го е потвърдил, вместо да го отмени и прекрати административнонаказателното производство .
По горните съображения неправилното решение на СРС следва да се отмени и предвид изяснената фактическа обстановка за липса на субект на наказването вместо него следва да се постанови решение за отмяна на НП и прекратяване на административнонаказателното производство.
Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София-град, 4-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 21.11.2013г. на 94 състав на СРС по НАХД № 22866 по описа за 2012г. и вместо него постановява:
ОТМЕНЯ наказателно постановление № F012933 от 05.11.2012г., издадено от

директор на офис „Изток“ при ТД на НАП-С..
ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство срещу [фирма] - заличен търгове, образувано със съставянето на АУАН № F012933 от 14.08.2012г. от инспектор по приходите в ТД на НАП-С., офис Изток.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.